

Február 2: Gyertyaszentelő Boldogasszony.

1. *Az ünnep jelentése.* Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe tartalma szerint éppen úgy az Úr ünnepe, mint Szűz Máriáé s ezért a liturgiában több neve is van. *Gyertyaszentelő Boldogasszony* a neve azért, mert ezen a napon gyertyát szentelnek és gyertyás körmenetet tartanak és a hívek a szentmisén szentelt, égő gyertyákkal vesznek részt. *Mária megtisztulása* a neve azért, mert Mária a zsidó törvények iránti engedelmességéből az isteni gyermek szüle-

tése után 40 napra a Mózes törvénykönyvében meghagyott módon bemutatta a tisztulási áldozatot a templomban. *Jézus bemutatása* a zsinagógában a neve azért, mert ezen a napon mutatták be Jézust, mint elsőszülöttet a templomban és szentelték szülei Istennek. A keleti liturgiában *Hypapante* a neve, azaz: találkozás (Occursus Domini), mert ezen a napon találkozott Isten Fia először papságával. Ezt az ünnepet Jeruzsálemben, valószínűleg már a IV. században, az Úr ünnepének tartották és csakhamar nyugaton is elterjedt. Az örmények «Az Úr érkezése a templomba» néven nevezték. A bemutatás ünnepéhez a Karácsony rendszeresítésével Mária tisztulásának ünnepe is csatlakozott, így Mária-ünnep lett belőle, Rómában pedig a Sancta Maria Major-bazilika stáció-ünnepé.

Eredetileg azonban, tartalma szerint pedig még ma is, ez az ünnep az Úr ünnepe. Az Isten Fia már születésekor találkozott a kiválasztott néppel. Az egyszerű pásztorok csodálkozó hódolata ezt jelentette. Ezen a napon azonban a szent törvényekben először találkozik a templomban a papsággal és a prófétákkal, a maga örök papságának előképeivel. Az Úrnak ez a találkozása szolgálja, — a Völegény találkozása menyasszonyával — az ünnepi liturgia első és legmélyebb gondolata. Együttal azonban Máriának egy olyan törvény íránt tanúsított alázas engedelmes-ségét dicsőíti, amely bár mindenkire érvényes volt, de őreá nem; s ezáltal kiváló Mária-ünnepé is válik. Jézus bemutatása a templomban, illetve égi Atyjának való szentelése a gyertyaszentelésnek (megszentelt világosságnak) mai szertartásában jut kifejezésre a legszebben.

2. *A gyertyaszentelés.* A gyertyák az oltár szentlecke-oldalán vagy ha főpap végzi a szentelést, a főpapi trónus mellett vannak előkészítve. A szentelő pap lila ruhában öt hosszabb imát mond a gyertyák felett, meghinti azokat szenteltvízzel, tömjénnel megfüstöl s aztán elosztja őket a papság és a hívek között. Eközben az énekhar Simor: dicsőítő énekét énekli és közbeiktat egy antifonát.

A lila szín, valamint az az ima, amellyel a körmenet kezdődik, talán azon bűnbánó, gyertyáskörmenetek maradványa, amelyek a bűnös pogány Luperkállák ellensúlyozására Rómában szokásosak voltak. A pogányság legyőzése után ezt a bűnbánó körmenetet a Gyertyaszentelő Boldogasszony szertartásába olvasztották be. Jeruzsálemben és a keleti egyházban általában, ahol Jézus bemutatását először ünnepelték, Mária templombavonulásának emlékére mindig gyertyáskörmenet volt, mert ő «a népek felvilágosítására szolgáló fényt» vitte oda. «Gyujtsatok örömmel világosságot az igazi világosságnak... fényel a kezünkben akarunk elébe menni... mint Jézus világosságának gyermekei, gyertyáinkat az igazi világosság elé akarjuk vinni». — «Senki se maradjon el a gyertyás körmenetektől. Azért tartjuk kezünkben az égő gyertyákat, hogy a Megváltó isteni fényét jelképezzük, amely mindent az örök fényességgel áraszt el és hogy különösképpen jelezzük lelkünk tisztaságát, amellyel Krisztus elé járulunk.» (Egy V. és VI. századi prédikációból.)

3. *A körmenet.* A gyertyák megszentelése után a papság és a nép körmenetbe sorakozik. Az énekkar belekezd a szokásos megnyitó antifonába. Utána a pap egy imát mond. Most a megszentelt gyertyák fényében s a régi ünnepi énekkel megindul a körmenet.

4. *Az ünnepi mise.* Ha a körmenet a templomba visszatért, kezdődik a fehérszínben mondott ünnepi mise. Énekeinek és mise-szövegeinek tárgya ismét Jézus bemutatása a templomban és a jelenlévő hívők az égő gyertyákat legalább az evangéliumnál és az Úr változásától az áldozásig kezükben tartják, annak emlékére, akit jelképeznek.

A gyertyaszentelés.

℣. Az Úr legyen veletek.
℞. A te lelkeddel is.

℣. Dóminus vobiscum.
℞. Et cum spíritu tuo.

Könyörögjünk. Szent Urunk, mindenható Atya, örök Isten, ki a mindenséget a semmiből alkottad és parancsodra e folyadékot a méhek munkássága által tökéletes viasszá tetted és a mai napon az igazlelkű Simeon kérését teljesítetted, alázatosan kérünk, hogy e gyertyákat az emberek használatára, a test és lélek egészségére, mind a földön, mind a vizeken szentséges nevednek segítségülhívása és a boldogságos, mindenkoron Szűz Máriának esedezése által, kinek emlékét ma ájtatosan ünnepeljük, és minden szentednek könyörgése által meg ✠ áldani, és meg ✠ szentelni méltóztassál: és az itt jelenlévő népednek imáit, mely ezeket a gyertyákat tisztelettel a kezében hordozni óhajtja s téged énekszóval dicsérni akar, mennyei szentélyedből és fölséges trónusodról hallgasd meg: és

Orémus. Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus, qui ómnia ex nihilo creásti, et jussu tuo per ópera apum, hunc liquórem ad perfectiónem cérei veníre fecísti: et qui hodiérna die petitiónem justí Simeónis implésti: te humíliter deprecámur; ut has candélas ad usus hóminum, et sanitátem córporum et animárum, sive in terra, sive in aquis, per invocatiónem tui sanctíssimi nóminis, et per intercessiónem beátae Mariáe semper Virginis, cujus hódie festa devóte celebrántur, et per preces ómnium Sanctórum tuórum, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris: et hujus plebis tuae, quae illas honorífice in mánibus desíderat portáre, teque cantádo laudáre, exáudias voces de caelo sancto tuo, et de sede majestátis tuae: et propítius sis ómnibus clamántibus ad te, quos redemísti

légy kegyes mindazokhoz, akik hozzád esedeznek kiket szent Fiad drága vérelvel megváltottál. Ki veled. *R.* Amen.

Könyörögjünk. Mindenható, örök Isten, ki a mai napon Egyszülöttedet Szent Simeon karjain szent templomodban bemutatad, alázattal kérjük kegyelmességedet, hogy ezen gyertyákat, melyeket mi szolgálid, szent neved dicsőítésére kezünkbe venni és meggyújtottan hordozni óhajtunk, meg ✠ áldani, meg ✠ szentelni s mennyei áldásodnak világával meggyújtani méltóztassál, hogy azokat neked, Urunknak Istenünknek följánlván, mi magunk is méltóan és legédesebb szereteted tüztől lángragyújtottan dicsőséged szent templomában bemutatni érdemesek legyünk. Ugyanazon. *R.* Amen.

Könyörögjünk. Úr Jézus Krisztus, igaz világosság, te világosítasz meg minden e világra jövő embert, áraszd áldá ✠ sodat ezekre a gyertyákra és szent ✠ teld meg azokat kegyelmed fényével és engedd kegyelmesen, hogy valamint e gyertyák meggyújtva, látható tűzfénnyel eloszlattják az éjtszaka sötétségét, úgy a mi szívünk is a láthatatlan tűz, azaz a Szentlélek fényessége által megvilágosítva, minden vét-

pretióso sángine Filii tui: Qui tecum. *R.* Amen.

Orémus. Omnipotens sempitérne Deus, qui hodierna die Unigénitum tuum ulnis sancti Simeónis in templo sancto tuo suscipiendum praesentásti: tuam súpplices deprecámur cleméntiam, ut has candélas, quas nos fámulí tui, in tui nóminis magnificéntiam suscipiéntes, gestáre cúpimus luce accénsas, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre, atque lúmíne supérnae benedictiónis accéndere dignéris: quátenus eas tñbi Dómino Deo nostro offeréndo digni, et sancto igne dulcíssimae caritátis tuae succénsi, in templo sancto glóriae tuae repraesentári mereámur. Per eúndem Dóminum. *R.* Amen.

Orémus. Dómine Jesu Christe, lux vera, quae illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum: effúnde bene ✠ dictionem tuam super hos céreos, et sancti ✠ fica eos lúmíne grátiae tuae, et concéde propítius; ut, sicut haec luminária igne visibili accénsa noctúrnas depéllunt ténebras; ita corda nostra invisibili Igne, id est, Sancti Spíritus splendóre illustráta, ómnium vitiórum caecitáte cáreant: ut, purgáto mentis

kes vakoskodástól ment legyen és így lelkünk megtisztult szemével azt szemlélhessük, mi előtted kedves, üdvűnkre nézve pedig hasznos, hogy így e világ homályos viszontagságai után a soha meg nem fogyatkozó világosságra eljutni érdemesek lehessünk, te általad, Jézus Krisztus, a világ Megváltója, ki a teljes Szentháromságban élsz és uralkodol. *R.* Amen.

Könyörögjünk. Mindenható örök Isten, ki megparancsoltad, hogy szolgálj, Mózes, szent színed előtt folytonosan égetendő mécszek anyagául a legtisztább olajat készítsd el, áraszd el a *✠* dásod kegyelmével ezeket a viaszgyertyákat, hogy úgy terjesszék a világosságot külsőleg, hogy kegyes jóvoltodból bensőleg ne hiányozzék lelkünkben Szentlelked világossága. A mi Urunk... ki veled s ugyanazon Szentlélekkel... *R.* Amen.

Könyörögjünk. Úr Jézus Krisztus, ki a mai napon testünk természetében az emberek között megjelentél, kit szülőid a templomban bemutatnak, akit a tiszteletreméltó agg Simeon Szentlelked fényétől fölvilágosítva megismert, karjaiba vett és megáldott: engeddd kegyesen, hogy ugyanazon Szentlélek kegyelme által felvilágosítva és kioktatva igazán megismerjünk és hi-

óculo, ea cernere possimus, quae tibi sunt placita, et nostrae salutis utilia; quatenus post hujus saeculi caliginosa discrimina, ad lucem indeficientem pervenire mereamur. Per te, Christe Jesu, Salvator mundi, qui in Trinitate perfectè vivis et regnas Deus, per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

és uralkodol. *R.* Amen.

Orémus. Omnipotens semipitèrne Deus, qui per Mósén fámulum tuum purissimum ólei liquórem ad luminária ante conspèctum tuum júgiter concinnánda praeparáris jussisti: bene *✠* dictionis tuae grátiam super hos céreos benignus infunde; quatenus sic administrent lumen extérius, ut, te donánte, lumen Spíritus tui nostris non desit méntibus intérius. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem. *R.* Amen.

Orémus. Dómine Jesu Christe, qui hodièrna die in nostrae carnis substántia inter hómines appárens, a paréntibus in templo es praesentátus: quem Símeon venerábills senex, lúmine Spíritus tui irradiátus, agnóvit, suscepit, et benedixit: praesta propítius; ut ejúsdem Spíritus Sancti grátia illumináti atque edócti, te veráciter agnoscámus, et fidéliter dilligámus: Qui

ven szeressünk téged: Ki az Atyával, s ugyanazon Szentlélekkel egyetemben élsz és uralkodol, Isten, mindörökön örökké. *R.* Amen.

cum Deo Patre in unitate ejusdem Spiritus Sancti vivis et regnas Deus, per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

Erre a pap a gyertyákat megbínti szenteltvízzel és megtömjénezi, azután pedig kiosztja; ezalatt a kar éneklí:

Ant. (Luk. 2, 32.) *V.* Világosságul a pogányok megvilágítására és dicsőségére népednek, Izraelnek. *R.* (U. a. 29-31) Most bocsátod el, szolgádat, Uram! a te ígéd szerint békességben. *V.* Világosságul a pogányok stb. *R.* Mert látták szemeim a te megváltásodat. *V.* Világosságul stb. *R.* Melyetkészítettél mindennépek színe előtt. *V.* Világosságul stb. *R.* Dicsőség az Atyának, és Fiúnak és Szentléleknek. *V.* Világosságul stb. *R.* Milyen kezdetben volt, van most és lesz mindig, mindörökön örökké. Amen. *V.* Világosságul stb.

Ant. (Zs. 43, 26.) Kelj föl, Uram, nyujts segítséget és tenevedért ments meg minket. (Zs. 43, 2.) Isten, tulajdon fülünkkel hallottuk; atyáink beszéltek el nekünk. *V.* Dicsőség.

Kelj föl stb.

Ant. (Luc. 2, 32.) *V.* Lumen ad revelationem gentium: et gloria plebis tuae Israel. *R.* (ibid 29-31.) Nunc dimittis servum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace. *V.* Lumen ad revelationem gentium: etc. *R.* Quia viderunt oculi mei salutarem tuum. *V.* Lumen. *R.* Quod parasti ante faciem omnium populorum. *V.* Lumen. *R.* Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *V.* Lumen. *R.* Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen. *V.* Lumen.

Ant. (Ps. 43, 26.) Exsúrge, Domine, adjuva nos: et libera nos propter nomen tuum. (Ps. ibid., 2.) Deus, auribus nostris audivimus: patres nostri annuntiaverunt nobis. *V.* Glória Patri. Exsúrge, etc.

A gyertyák kiosztása után a pap éneklí:

Könyörögjünk. — Orémus.

(Ha ez ünnep Hetvenedvasárnap után és nem vasárnapra esik, akkor hozzátesszük: «Hajtsunk térdet», «Keljetez föl».)

Hallgasd meg, Urunk, kérésünk, népedet és amit évenkénti áldozattal külső-

Exáudi, quaesumus Domine, plebem tuam: et, quae extrinsecus ánnua trí-

képpen tisztelnünk meg-
hagytál, engedd azt kegyel-
med fényével belsőképpen is
megnyernünk. A mi Urunk.

R. Amen.

buis devotióne venerári, in-
térius ássequi grátiae tuae
luce concéde. Per Christum
Dóminum nostrum.

R. Amen.

Ekkor a szerpap, vagy ahol ez nincs, maga a szertartást végző
pap a néphez fordulva mondja :

¶ Induljunk békességben.
R. Krisztus nevében. Amen.

¶ Procedámus in pace.
R. In nómine Christi. Amen.

A menet megindul és éneklük :

Ant. Sion, ékesítsd föl
templomodat, és fogadd
Királyodat, Krisztust; öleld
át Máriát, a mennyország
ajtáját; mert ő hordozta az
új világosság dicsőségének
Királyát; megáll a Szűz és
kezében hozza a hajnalcsil-
lag előtt szült Fiát, kit
Simeon ölébe fogadott és a
népeknek hirdette, hogy ő
az élet és halál Ura, s a világ
Üdvözítője.

Ant. (Luk. 2, 26-27,
28-29.) Ki volt jelentve
Simeonnak a Szentlélektől,
hogy halált nem lát, míg
csak meg nem látja az Úr
Krisztusát. És mikor a gyer-
meket bevitték a temp-
lomba, karjaiba vevé őt és
magasztalván az Istent,
mondá: Most bocsátod el,
Uram! szolgádat békesség-
ben. ¶ Mikor bevitték
szülői a gyermek Jézust,
hogy a törvény szokása sze-
rint cselekedjenek vele, kar-
jaiba vevé őt.

Mikor a menet visszaérkezik a templomba :

¶ Áldozatot vittek érte
az Úrnak, egy pár gerli-
cét, vagy két galambfiat:*

Ant. Adórna thálamum
tuum, Sion, et súscipe Re-
gem Christum: ampléctere
Mariam, quae est caeléstis
porta: ipsa enim portat Re-
gem glóriae novi lúminis:
subsístit Virgo, addúcens
mánibus Fílium ante lucife-
rum génitum: quem acci-
piens Símeon in ulnas suas,
praedicávit pópulis, Dómi-
num eum esse vitae et mor-
tis, et Salvatórem mundí.

Ant. (Luc. 2, 26, 27 et
28-29.) Respónsum accépit
Simeon a Spíritu Sancto,
non visúrum se mortem,
nisi vidéret Christum Dó-
mini: et cum inducerent
púerum in templum, accépit
eum in ulnas suas, et bene-
dixit Deum, et dixit: Nunc
dimíttis servum tuum, Dó-
mine, in pace. ¶ Cum in-
ducerent púerum Jesum pa-
réntes ejus, ut fácerent se-
cúndum consuetúdinem le-
gis pro eo, ipse accépit eum
in ulnas suas.

¶ Obtulérunt pro eo
Dómino par túrturum, aut
duos pullos columbárum:

Mert így áll megírva az Úr törvényében. *V.* Miután elérkeztek Mária tisztulásának napjai, Mózes törvénye szerint, Jeruzsálembé vitték Jézust, hogy bemutassák az Úrnak. Mert így áll megírva az Úr törvényében. *V.* Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek. Mert így áll megírva az Úr törvényében.

A szentmisében az evangélium alatt, valamint Úrfelmutatótól szentáldozásig a gyertyát égve kezünkben tartjuk

A szentmise.

Bevonulásra. (Zs. 47, 10, 11.)

Megemlékezünk irgalmasról, ó Isten, templomodnak bensejében, miként híred, ó Isten, dicséreted is betölti a föld határait, jobbod igazsággal van tele. (Zs. 47, 2.) Nagy az Úr, dicsérni kell őt felette Istenünk városában, az ő szent hegyén. *V.* Dicsőség.

Könyörgés. Mindenható, örök Isten, fölségedet könyörögve kérjük, engedd meg, hogy amint egyszülött Fiadat a mai napon testünk természetében bemutatták a templomban, úgy minket is ily tisztult lélekkel mutassanak be neked. Ugyanazon a mi Urunk, Krisztus által.

Szentlecke Malachiás próféta jövendöléséből. (3, 1-4.)

Ezt mondja az Úr Isten: Íme, én elküldöm angyalom, hogy elkészítse

* Sicut scriptum est in lege Dómini. *V.* Postquam impléti sunt dies purgationis Marlae, secundum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino. Sicut scriptum est in lege Dómini. *V.* Glória Patri, et Filio, et Spiritul Sancto. Sicut scriptum est in lege Dómini.

Introitus. (Ps. 47, 10-11.)

Suscépmus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secundum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terrae: justitia plena est dextera tua. (Ps. ibid., 2.) Magnus Dóminus, et laudabilis nimis: in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus. *V.* Glória Patri.

Oráció. Omnipotens semipitérne Deus, majestatem tuam súpplices exorámus: ut, sicut unigénitus Filius tuus hodiérna die cum nostrae carnis substantia in templo est praesentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus praesentári. Per eúndem Dóminum.

Léctio Malachiae Prophetae. (3, 1-4.)

Haec dicit Dóminus Deus: Ecce ego mitto Angelum meum, et praeparabit

az utat szíнем előtt. És csakhamar eljő templomához az Úr, akit ti kerestek és a szövetség angyala, kit ti óhajtotok. Íme, eljő, úgymond, a seregek Úra. De ki tudja elviselni az ő eljövételének napját és ki állhat meg az ő láttára? Mert ő olyan, mint az olvasztó tűz és mint a posztóványolóklúgja. Leül, mint az ezüstolvasztó és tisztító mester és salaktalanná teszi Levi fiait és megtisztítja őket, mint az aranyat és mint az ezüstöt, hogy igazságban mutassanak be áldozatot az Úrnak. És tessék az Úrnak Juda és Jeruzsálem áldozata, mint a hajdankor napjaiban és mint a régi esztendőkből: ezt mondja az Úr, a mindenható.

Átvonulásra. (Zs. 47, 10, 11, 9.) Megemlékezünk irgalmadról, ó Isten, templomodnak bensejében: miként híred, ó Isten, dicséreted is betölti a föld határait. *Ű.* Amint hallottuk, úgy láttuk a mi Istenünk városában, az ő szent hegyén.

Alleluja, alleluja! *Ű.* Az agg gyermekét tartotta, a gyermek pedig az aggot kormányozta. Alleluja!

Hetvenedvasárnapja után az Alleluja és a *Ű.* helyett ezt mondjuk:

Bőjtiének. (Luk. 2, 29-32.) Most bocsátd el Uram, szolgádat, a te igéd szerint békességben. *Ű.* Mert látták szemeim a te megvál-

viam ante faciē meam. Et statim veniet ad templum suum Dominátor, quem vos quaeritis, et Angelus testamenti, quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dóminus exercituum: et quis poterit cogitare diem adventus ejus, et quis stabit ad videndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fulgōnum: et sedēbit conflans, et emūdans argēntum, et purgābit filios Levi et colābit eos quasi aurum, et quasi argēntum: et erunt Dómino offerēntes sacrificia in justitia. Et placēbit Dómino sacrificium Juda, et Jerúsalem, sicut dies saeculi, et sicut anni antiqui: dicit Dóminus omnipotens.

Graduale. (Ps. 47, 10-11 et 9.) Suscēpimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secūndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terrae. *Ű.* Sicut audivimus, ita et vidimus in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Allelúja, allelúja. *Ű.* Senex puerum portabat: puer autem senem regēbat. Allelúja.

Tractus. (Luc. 2, 29-32.) Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secūndum verbum tuum in pace. *Ű.* Quia vidērunt óculi mei salutāre

tásodat. *Ÿ.* Melyet készítetél minden népek színe előtt. *Ÿ.* Világosságul a pogányok megvilágítására és dicsőségére népednek, Izraelnek.

✠ A szent evangélium szakasza Szent Lukács szerint. (2, 22-32.)

Az időben: Miután elteltek Mária megtisztulása napjai, Mózes törvénye szerint felvivék Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak; amint írva vagyon az Úr törvényében, hogy minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak legyen szentelve; és hogy áldozatot mutassanak be, miképpen megmondattott az Úr törvényében, egy pár gerlicét vagy két galambfiat. Vala pedig Jeruzsálemben egy ember, Simeon nevű, igaz és istenfélő férfiú, ki várja vala Izrael vigasztalását, és a Szentlélek volt benne. És ki volt neki jelentve a Szentlélektől, hogy halált nem lát, míg csak meg nem látja az Úr Krisztusát. És a Lélek ösztönzésére a templomba méne. És mikor bevitték szülői a gyermek Jézust, hogy a törvény szokása szerint cselekedjenek vele, karjaiba vevé őt, és magasztalván az Istent, mondá: Most bocsátod el, Uram, szolgálodat a te igéd szerint békeességben; mert látták szemeim a te megváltáso-

tuum. *Ÿ.* Quod parásti ante faciem ómnium populórum. *Ÿ.* Lumen ad revelatiónem géntium, et glóriam plebis tuae Israel.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. (2, 22-32.)

In illo tempore: Postquam impléti sunt dies purgatiónis Mariæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut slisterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini: Quia omne masculinum adaperiens vulvam sanctum Dómino vocábitur. Et ut darent hóstiam secúndum quod dictum est in lege Dómini, par túrturum, aut duos pullos columbárum. Et ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Simeon, et homo iste justus et timorátus, expéctans consolatiónem Israel, et Spíritus Sanctus erat in eo. Et respónsum accéperat a Spírítu Sancto, non visúrum se mortem, nisi prius vidéret Christum Dómini. Et venit in sprítu in templum. Et cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem, legis pro eo: et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace: Quia vidérunt óculi mei salutáre

dat, melyet készítettél minden népek színe előtt, világosságul a pogányok megvilágítására, és dicsőségére népednek, Izraelnek.

Felajánlásra. (Zs. 44, 3.) Kedvesség ömlik el ajkadon, azért áldott meg téged örökre az Isten, és mindörökkön örökké.

Csendes imádság. Hallgasd meg, Urunk, könyörgésünket és hogy ezek az adományok, melyeket Főlséged színe előtt bemutatunk, méltó adományok legyenek, add meg nekünk jószágod segítségét. A mi

tuum: Quod parásti ante faciē omniū populōrum: Lumen ad revelatiōnem gentiū, et glōriam plebis tuae Israel.

Offertorium. (Ps. 44, 3.) Diffusa est grātia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in aeternum, et in saeculum saeculi.

Secreta. Exaudi, Dōmine, preces nostras: et, ut digna sint mūnera, quae oculis tuae majestātis offerimus, subsidiū nobis tuae pietātis impēde. Per Dōminum nostrum Jesum Christum.

Prefáció a karácsonyi, 561. l.

Áldozásra. (Luk. 2, 26.) Ki volt jelentve Simeonnak a Szentlélektől, hogy halált nem lát, míg csak meg nem látja az Úr Krisztusát.

Áldozás utáni imádság. Kérünk, Urunk Istenünk, hogy ezek a szentséges szent misztériumok, miket megújulásunk biztosítására rendeltél, a boldogságos, mindenkoron Szűz Mária esedezésére a jelenben és a jövőben megváltásunkra szolgáljanak. A mi Urunk.

Communio. (Luc. 2, 26.) Responsum accēpit Simeon a Spīritu Sancto, non visurum se mortem, nisi vidēret Christum Dōmini.

Postcommunio. Quaesumus, Dōmine Deus noster: ut sacrosancta mystēria, quae pro reparatiōnis nostrae munimine contulisti, intercedēte beāta Marīa semper Virgīne, et praesens nobis remēdiū esse faciās, et futūrum. Per Dōminum.

Február 3: Szent Balázs püspök és vértanu.

Örményországban volt püspök és borzasztó kínzások után Diocletianus lefejeztette, 303-ban. Egyszer egy gyermek életét megmentette, akinek torkán egy szálka megakadt, ezért az Egyház minden torokbaj ellen közbenjárónkként tiszteli. Innen származik a Balázs-áldás. (1429. l.)

Szentmise: Sacerdotes Dei, 1255. l.